

Politisk karusell. Tjeckoslovakisk utställning.

Av EMY EK.

Av LILLY ARRHENIUS.

Baklänges.
Valen i England.
Ledande artikel.

Politisk karusell.
Av Emy Ek.

Ingen bordläggning mer.

Kanske kvinnorna.

Sherwood Anderssons bok, Perhaps Women, anmäls av Elin Wagner.

Dr. Gerda Kjellberg skriver om Psykologiska synpunkter på uppfostran.

En nyutkommen bok av Dr. Jakob Billström.

Kvinnofrågor inför N. F:s tolfte församling.
Av Anna T. Nilsson.

Råkost till kontorslunchen.

Med tanke på Bernard Shaws tidigare våldsamma angrepp på det borgerliga och kapitalistiska samhället och hans radikalt formade krav på avskaffande av fattigdom och elände, har man i hans sista skådespel, *The Apple Cart*, här kallat *Karusellen*, velat se ett avfall och en politisk omsvängning. Så är emellertid knappast fallet. Stycket är en satir över politisk undermålighet och besticklighet, över den ringa klokskap och ansvarskänsla, med vilken folkens öden länkas. Styckets kärna ligger i kung Magnus stora republik om politikens förfall:

»Politikernas arbete är icke längre respekterat. De stora begäringarna se ned på det som ett smutsigt arbete. Vilken stor skådespelare skulle vilja utbyta sin scen, vilken stor advokat sin rättsal, vilken stor predikant sin predikstol mot den politiska arenan? Vetenskapsmännen vilja icke ha med oss att göra. Den historiska vetenskapen sysslar blott med det förflutna, under det att vi måste kämpa med det närvarande. Den lämnar marken framför oss i mörker, men belyser varje vrå av landskapet bakom oss.» Geniet och

talangen köpas och betalas av de rika mycket bättre, än landet betalar politikerna. Politiken, som en gång var ett centrum för duglighet, allmänna ämbets och ambition, har nu blivit en tillflyktsort för en del specialister på offentlig tatekonst och partiintrigspel — yrkespolitiker, som funnit alla andra vägar till framgång stängda genom brist på duglighet eller genom fattigdom eller genom brist på uppfostran. »Men», tillägger han, »tro icke, att jag vill ha den gamla styrande klassen tillbaka. Den styrde så själviskt, att folket skulle ha gått under, om icke demokratin kommit.» Även i föreläset upptar Shaw temat om politikens förfall och uttrycker önskemålet, att man kunde utfundera ett slags andligt blodprov, genom vilket man kunde fastställa den intellektuella kapaciteten hos blivande parlaments- och regeringsledamöter. »Icke mer än två på tusen skulle vara kompetenta till de högsta posterna», tillägger han.

Man ser, att Shaw nu som alltid förr är intelligensaristokraten. Den enande länken mellan hans tidigare framer och det sista är just framhåll-

(Forts. å sid. 6.)

Ingen bordläggning mer.

Stora avgöranden förestå. Det är slut med den långa perioden, då experterna hade till sitta i sina kommissioner och bråka sina hjärnor med de politiska och finansiella problemen in i de mest intrikata detaljer. Det är slut med den till då ministrar, diplomater och delegater hade ro att är efter är mötas och diskutera, kompromissa och ajournera våra stora frågor om liv och död för att slutligen presentera något litet framsteg med många förbehåll.

Nu går det inte att bordlägga längre, nu träda de krafter fram som hela tiden arbetat i det fördolda och rycka initiativ ut i händerna på regeringen och sakkunniga, dessa som alltför länge sölat och fumlat, som alltför länge tvekat att göra om Versaillesfredens ödesdigra misstag. Även om de nu vilja raska på, är det kan hända för sent. Med en hastighet som gör det svårt att följa med utveckla sig händelserna och trupperna marschera upp till en kraftmätning.

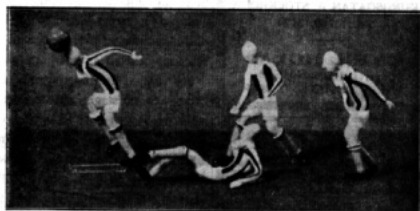
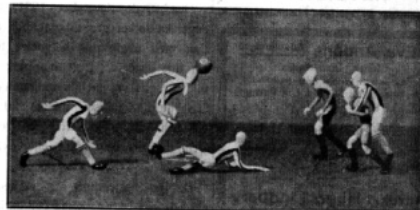
I Tyskland har man i det längsta sökt undvika en sådan genom att re-

geringen reagerat diktatoriskt utan riksdag. Men nu går det inte längre. Brining har rekonstruerat sin regering och står själv för utrikespolitiken i stället för Curtius som fallit på fiaskot i tullunionsfrågan. Den stora industrien har blivit representerad genom den nya ekonomistern som tillhör styrelsen i I. G. Farbenindustrie. Han har nu tvingsmätt möta riksdagen och bland hans anordningar är att sätta skyddsposen i alarmberedskap. Den nationella oppositionen mot hans moderata högerpolitik har ökat snabbt under trycket av den fruktansvärda nöden och den tillagande hoppösheten i de nya ungdomsöfrordningarna. Den arbetslösa nedöden är här en viktig faktor. För ögonblicket åtminstone har högen av olika schatteringar ända ut till det nationalsocialistiska läget enats om att kräva Brining's avgång. Blir det mynal, då ramlar utan vidare den kombination på vilken den nuvarande politiken vilar. Man väntar en kort maktperiod för ultrahögern och sedan ett våldsamt bakslag. Vilka utrikespolitiska och ekonomiska följder detta kan få vet ingen. De nationella program upptar punkten utjämnande av rustningarnas, d. v. s. upprustning. Men om detta under nuvarande finansiella läge kan bli mer än en programpunkt vet man ej. Inte heller vilka åtgärder

(Forts. å sid. 2.)

Villaspekulanter

Vid köp av villa i Appelsken, Åsten, Nockeby, Smedsälsten eller annat samhälle, vänd Eder med förtroende till oss. **BALDERS FASTIGHETSBYRÅ** Höglandstorg 10, Åsten. Telefon: Åsten 1000 & 1100

Glaskivare: Fotbollspelare.

När jag varit en gång på Tjeckoslovakiska utställningen av konst och nyttokost på Liljevalchs kom jag hem ytterligt entusiastisk. Det som framför allt frapperat mig, var den absolut enastående utställningstekniken. Det var en frisk energierad lust att visa, »hur dukiga vi är». Det var en färgglädje, och det var nya former, som måste intressera. Men — jag hade för den briljanta utställningsapparaten i viss mån försummat att se på föremålen själva, och gick därför dit en gång till. Jag måste då konstatera, att jag vid mitt första besök blivit bländad. Och förtjänsten av detta är professor Sutnars, som skött de tekniska arrangemangen. Något så-

dant har vi nog inte sett maken till här förut. Glas och keramik står på svartskimrande glaskivor, damkläderna hänger på lustiga, släslade stålörskyllockor, alla föremål är utsökt väl monterade.

Men omdömena om själva utställningsföremålen måste bli mera blandade.

Utställningen har velat vara en propagandautställning, och detta ger den sin karaktär. Den är inte som vår Londonutställning någon varumässas. Detta har gjort, att det i huvudsak är hantverket, som blivit representerat. Man har velat visa, vad landets mycket väl organiserade yrkeskolor förmår. Man har dels velat tillvarata gamla, dels

(Forts. å sid. 6.)

Hushållningen i människornas tjänst.

De sista dagarna i september hände något i Glasgow, berättar den lilla schweiziska tidningen der Aufbau, som alla stora tidningar förtog. Tiotusentals arbetslösa drog genom de förmånsta affärskvartaren, slog sönder skyltfonten, plundrade och förstörde och kastade varorna på gatan. Det var inte för att ta för sig av de kläder och matvaror, som de själva så väl behövde. Nej, de visste att »överproduktionen är skuld till vår arbetslöshet och vårt elände». Alltså så vi sönder så mycket vi kan och kasta lyxen på gatan.

Det var ett oförutritt handlingsätt. Det träffade oskyldiga. Det hjälpte inte mot nöden. Men innan samhället uppröres över detta oförutritt borde det uppröras över de värnsinniga förhållanden ur vilka det växt upp. Det finns begrepp i vår samhällsordning, som kanske ännu kunna föreläsa som logik i bankunderdåttelserna och de nationalekonomiska läroböckerna, men som för stora folkdagar äro rena vanvetet. Att förklara hela folks svält och nöd med slagordet om överproduktion, arbetets och kanske också jordens

(Forts. å sid. 2.)

Vad är Ni intresserad av?

Filosofi, psykologi, spiritism, astrologi, teosofi, modern uppfostran?

Gå till **Bokhandeln Studio** Norrlandsgatan 30. Tel. 2700.

Så Er ned vid läsbordet och låt oss plocka fram svensk, engelsk, tysk eller fransk speciallitteratur, som särskilt intresserar Er.

Vad har hänt?

SVENSKA AKADEMIEN har med Nobelpriset till Karlfeldt passerat gränsen från åldringarna såsom Anatole France och Bernard Shaw över till de döda. I det ena fallet som det andra har man frångått Nobels idé att belöna och stödja en författare som under året utgivit ett ideelt verk. Och då har nobelpriset till fru Karlfeldt den mening att det gör verkligt nytta. Remarque och hans likar får det ändå ej.

ÅRKEBISKOPVALET HAR AGT RUM. Professorerna Westman, Andre och Eldem blev uppsatta i främsta rummet med resp. 13, 8 och 7 röster. Förslaget väntar nu Konungens avgörande.

DET UPPMÄRKSAMMADE MÅLET mot fanjunkare Manny har efter 16 år åter blivit aktuellt. Manny, på sin tid dömd till straffarbete för spioneri, har liksom alltid gångben begärt resning i målet. Det nya som tillkommit i saken är, att inga militära hemligheter funnos på Bremön, där spioneriet skulle ha förgåt.

IDET FÖRSLAG till nytt verkstadsavtal, som Svenska Metallarbetareförbundet och Svenska Juktareförbundet överlämnat till Verkstadsföreningen krävas samma löner för kvinnor som för män. Det är väl glädjande. Och uppsvevande. Förslaget ligger till grund för de gemensamma förhandlingar som togo sin början i omslags.

ÄVEN FINLAND HAR FRANGÅTT gudmytten. Tyvärr, utan mycket spioneri, har liksom alltid efter försäkningar om motsatta planer. Finlands banks valutaförändring minskades på 3 veckor från omkring 800 mill. till 300 mill. mark och svårigheterna blev övermåttliga. Diskontot har höjts till 9%! Åtgärder-na äro endast av tillfällig art.

TIDEVARVET

REDAKTIONSKOMMITTÉ:

Elin Wägner
 Elisabeth Tamm,
 Ada Nilsson,
 Honorine Hermelin.

REDAKTÖR:

Carin Hermelin.

ANSVARIG-UTGIVARE:

Ada Nilsson.

Utkommer varje helgirdag.
 Stusspän 1-3, 2 fr., Stockholm.
 Tel. N. 48 42, 182 43.

ADVOKATER

Ledamöter av Sveriges Advokatsamfund

Eva Andéns Advokatbyrå

Inneh.: Eva Andén.
 Ledamot av Sveriges Advokatsamfund
 Herkulesgatan 14 (4 & 5a Vattug.)
 Tel. 75 75, 75 76
 STOCKHOLM

Specialitet: Familje- och arvskaver,
 Bostredningar och testamenter, För-
 valtningsuppdrag. Även skriftliga
 förtäringar.

Advokat Hugo Lindberg

Ledamot av Sveriges Advokatsamfund

KUNSGATAN 6, STOCKHOLM
 Tel. 147 90, 24 24

CYRIL HOLM

Rigger Jarlgatan 10, 5 tr.
 Telefon: O. 83 65 • O. 84 65

LÄKARE

Tillförd genom Stockholms Läkarförbund

Doktor Gerda Kjellberg
 hemkommes.

TANDLÄKARE

TANDLÄKARE

HARRY KLEIN
 Kungsgatan 17, 3 tr.
 Tel. 62 40.

TANDLÄKARE

Eise Widman-Rupertz
 Norr Mälarstrand 74*
 (Ingång: Baltzar v. Flatsgatan 1)
 Mottagningstid enl. översk. pr. K. 729

TANDLÄKARE

Karl G:son Diamant
 Kungsgatan 72, 5 tr.
 Mottags. efter översk. om. pr. tel. 18 66.

TANDLÄKARE

TORSTEN BORG
 Hornsgatan 33 A, 4 tr. (his).
 Mottags. enligt översk. om. pr. tel. 5. (4) 142 92.

S:t Görans Begravningsbyrå

Jenny Larsson
 FLEMINGGATAN 60.
 Tel. K. 47 24
 Ombesörjer allt vid dödsfall.

Eldbegängelser. Balsameringar.

HERMES KAFFE

Kaffet där kvaliteten är högre än priset
 och smaken är utmärkt.

Birgerjarlgatan 71 — Stockholm.
 Telefoner: N. 116 74 — N. 65 46 — 96 79.
 Liljeholmsväg 4 — Tel. Liljeh. 45.
 Särskilt omtyckt är Mokkablandning
 & 3,10 pr. kg.
 Klipp ur annonsen! Åberopa denna
 tidning! Begär prislista!

Från Handelsfirman H E R M E S A.-B.
 Liljeholmsväg, 4 eller Birgerjarlgat. 71,
 Stockholm, rekvs.

... kg. kaffe à kr. pr. kg.
 att bet. m. postk. efterkrav.

Gratisprov önskas.
 Ägentur önskas.

Namn (tydligt) _____
 Adress (tydligt) _____

Den 17 okt. 1931.

Baklänges.

Den 27:de november 1931, då engelska folket går till val, blir en dag med avgörande betydelse för vår tids historia. Det är upptakten till Europas val mellan nationalism och internationalism, mellan tullar och frihandel, mellan krig och fred. Och därmed att våra eller icke våra — — —.

Det är obestridligt, att det helas väl bör ena partipolitiska skiljaktigheter, att tider av nöd aldeles särskilt måste samla folket. Var det då inte storslaget av MacDonald att emot majoriteten av sitt parti gå in i den nationella regeringen? Det hade varit storslaget, om den nationella regeringen haft ett syfte, som svarade mot tidens krav och inte tvärtom. Det skulle varit Baldwin och Herbert Samuel som i stället gått in i MacDonalds regering för att där samla alla krafter till avhjälpande av den inhemska nöden, men inte bara den, utan världens nöd. Det borde varit en regering som med verklig styrka uppträtt för att stryka skadeståndsbetalningarna och utplåna den brist på jämvikt, som nu skakar hela världen. Nu har det i stället gått baklänges. Det ekonomiska system, som tillämpats har bönhört sina anhängare över hövan, där har blivit så stor fattigdom och så stor rikedom, att rikedomen inte längre kan utnyttja fattigdomen. Klyftan dem emellan är just den nationella politiken. Nu vill man söka bot genom en än mer nationell politik, genom att gå ända längre på den väg som visat sig leda till fördärv. Samma tendens sticker upp huvudet litet varstans. Var och en skall klara sig. Att det inte går, har de senaste årens historia med fruktansvärd tydlighet sagt ifrån. MacDonald orkade inte längre lyssna till tidens röst.

INGEN BORDLÄGGNING MER.

(Forts. fr. sid. 1).

grannen västerut ämnar vidtaga. »Vi måste försonas», hette det för några dagar sedan vid det franska ministerbesöket. Detta måste kvarstå, men kanhända att erkännandet därav kom för sent.

England står inför val redan den 27 oktober. Alla motståndare till detta val äro övertygade om att avsikten därmed är att tjäna högrens tullintressen. Inkomster behövas i budgeten, och tullar, menar man, ge inkomster på ett för de besittande behagligare sätt än genom beskattning.

På denna fråga har det en gång så måktiga liberala partiet splitrats. Det är underligt att se samma historia upprepas på den svenska liberalismen upplevt. En grupp går in för borgerlig samling under MacDonald utan tullar. En annan för borgerlig samling och tullar, en tredje, den största, som ledes av Lloyd George, mot borgerlig samling och mot tullar. På detta sätt blir naturligtvis partiet ytterligare försvagad och möjligheten för dess kandidater att klara sig minskas. Bäst har väl Lloyd Georges grupp, om det rykte talat samt som säger att arbetarpartiet icke kommer att sätta upp kandidater i de valkretsar där hans parti kandiderar. Om frihandelsliberalerna och arbetarpartiet dela de frihandelsvänliga välj-

na sines emellan, ha de större utsikter till så högören och de avfalliga liberalerna.

Utgången av denna valstrid är ovärsäklig räddvid för hela världen. MacDonald som övergav sin klara linje har rutschat ut i det ovissa med samma hastighet som en valuta som övergivits guldmyntfoten. Från hans forna parti höras nu nya, kraftiga toner. Det är inte längre fråga om att förbättra arbetarnas ställning inom det nuvarande systemet utan att ta makten och ändra om systemet. Revolution, kort och gott. Independent Labour party som nu går ensamt utan samarbete med Labour party, har alltid företagit idén: revolution utan våld. Nu går det ut till val på den parollen, samtande de arbetslösa, de underbetalda, dem som förlorat tron på möjligheten att lappa det gamla klädet. Under dessa krisårnader har Independent Labour party visat sig ha ren kungslätt rätt i sina förutseelser om vad som skulle hända. De ha slagit in till punkt och pricka. Må de få rätt även när de profetera om en omskapad värld.

När tyska regeringen utfärdade sin senaste nödförordning, kom den med en ganska intressant motivering. Riksstyrelsen har knappast haft någon fördel av skadeståndsmotivering, heter det, ty de 1,200 miljonerna mark som den sparade ha förlorats genom finanskrisen och de minskade skatteintäkterna. När Hoover läser detta, blir han nog

ännu mera bekymrad än förut över vad han skall ta sig till med Europa och vad han skall erbjuda franska ministerpresidenten vid hans förestående besök. En enda fördel har han av denna förlärliga kontinent och det är att den kan skylla Amerikas bekymmersamma läge på den samma och därmed rentvå det republikanska partiet och sig själv. Och det har han också gjort.

En syndsbock behöver han i sanning, ty ställningen i det rika Amerika är fantastisk. Det skrimmar fram genom de torra punkterna i hans program för de närmaste åtgärder. Han försöker ta stormningen att skrapa hög pengar så att insättarna i de hundratala banker som stängt skola få igen en del av sina insättningar. Detta talar ju sitt tydliga språk om panik hos de breda lagren. »Absolut omotiverade farhågor» enligt Hoover. Han föreslår vidare finansiella åtgärder i stil med som vidtoges under kriget. Allt för att få pengar i rörelse igen och häva den ödesdigra parolys som gripiet det ekonomiska livet.

Om den verksamhetslust som på sistone gripiet honom infunnit sig är det tidigare och insikten om det internationella berendet kommit innan han signerade Amerikas systa höjda tulltariffer, då skulle mycket se annorlunda ut.

Men kanske behövdes dessa det stryandes tvekan och långsamhet för att skapa en kris som likt en präriebrand förtär det visna och överåriga och skaffar luft för ny växt.

Vem skall segra? Blir det den nationella regeringen med sina tre fronter, högrens, liberalernas och MacDonalds arbetarparti! Eller majoriteten av arbetarpartiet med Henderson i spetsen, dess radikala flygel, det oberoende arbetarpartiet och Lloyd Georges liberaler! Det betyder till det ytter frihandel eller icke frihandel, det betyder egentligen: finns det en möjlighet, att vår generation vill följa utvecklingen krav? Sannolikt icke. Sannolikt kan bankernas århundrade endast avslutas av en revolution.

Men den dag, i dag är, har lika-vel ett allvarord att säga oss. Det är inte bara MacDonald, som blev förborgerligad i s. k. ansvarig ställning. Vi skapa våra s. k. ledare. MacDonald har blivit ett genomsnittligt uttryck för de ansvariga sätt att handla i vår tid. Och vilket kommer att draga över oss alla ansvaret av en snar framtid olycka.

Hushållningen i människornas tjänst.

(Forts. fr. sid. 1).

stegrade produktiviteten, det är en utvägd så grotesk att alla människor måste tänka sig igenom den, med all den koncentration och lidelse de äro mäktiga. En tanke, som djärt gjort sig fri från alla rådande dogmer och system och som skulle börja vid nationalekonomiens ära första stas, att hushållningen är till för människornas skull, för att de skola kunna leva.

Den intensitet med vilken de ekonomiska förvecklingarna just nu diskuteras bevisar att tankegangen i der Aufbau börjar bli gemensam för människor i alla länder. De djupa leden vilja icke låta behärska sig av den sfinx, som nationalekonomien är. Den sfinx mot vilken de arbetslösa i Glasgow kastade sten och höjde sin ortarkulerade protest. Det är de djupa ledens krav att bli meddelaktiga i kunskapen om de förhållanden, som bestämma deras dagliga välfärd — eller ombrändan.

Den sista veckan har så gott som dagligen diskussioner i detta ämne ägt rum inom större och mindre församlingar i Stockholm. Vid den av professor Silverstolpe inledda diskussionen i Nyradikala Gruppens diskussionsförening i tisdags, framkom från flera håll just den ovan framkastade frågan: Hur skall hushållningen kunna ledas att tjäna det mänskliga livet.

Professor Silverstolpe gav en re-

dogörelse för krisens art och beskrev det kaos i vilket vi råkat. Det är inte kapitalismens kris, vi nu gå igenom, sade han, det är en kapitalistisk kris av typiskt slag, men allvarigare än tillförlöse. Den ekonomiska förtroendekrisen, fruktan, mistroendet i det internationella livet skärper sedan 60 månader tillbaka via kapitalmarknaden det ekonomiska depressionstillståndet. Guldmyntfotens övergivande i en hel rad länder var ett sorgligt fel, som helt säkert inte varit nödvändigt i sak — de psykologiska förutsättningarna, oro och mistroende blevo utslagsgivande. Det är dock bättre att låta penningväsendet vara en grym naturkraft än att beställa förändringar därinom, som tjäna visna intressen. Det är inte guldets fel att prisnivån fallit 20—30 % på 2—3 år.

Vad professor Silverstolpe särskilt starkt underströk var de politiska förhållandenas betydelse för nödlaget, Versaillesfredens, den skarpa nationalistiska politikens, tullarnas förtärbbringande inflytande. Det är politikens fel att krisen blivit så svår. Skola vi nu uppstå något bättre än den övergivna guldmyntfoten, för att bringa reda i kaos, måste det ske under förtroendefullt samarbete och efter ansvarfulla förberedelser.

En ljuspunkt finnes dock: Det är för den blivande avrustningskonferensen hopfullt att alla finansministrar komma med tomma kassar! Alla landets nationalekonomer äro i. f. i elden, men man kan ingalunda säga att sakkunskapen är enig. Man kommer nästan att tänka på Henry George's ord, att nationalekonomien är en vetenskap, som endast kan konstatera verkligheten och begräta den.

Bagarstugan

HORNSGATAN 57 • Tel. Söd. 70 00
 FOLKUNGAGATAN 65 • " 73 37
 GOTGATAN 52 • " 335 09

Liliesjöes Sjuvårds- affär Stockholm

Butiken:
 Fridsgatan 16 — Tel. Kh. 50 82.
 Hantverkargatan 45 — Tel. Kh. 55 85.
 Sveavägen 109 — Tel. Va. 170 25.
 Adrethelvetstrumpan — Hälsoföreläsning — Maggördlar — Bräckband — Sanitäts- och Förbandsartiklar — Katalog gratis.

Motvågshyra

är TIP-TOP det säkraste medlet. Låt desinficera Edra lägenheter eller eventuella möbler med TIP-TOP. TIP-TOPMETODEN är effektivast. Desinfektion utföres och upplysningar lämnas.

Tekhniska Fabriken TIP-TOP.
 Stockholm 4. — Tel. SÖ. 187 05.

Davidsons möbler

St. Eriksplan 15
 talar för sig själva
 i stil som kvalitet.

Bestik vår utfällning i 3 våningar. DAVISSION på Nya

gör pengarna dryga

köp kooperativt

ATLANTIC

Färstklassig Restaurant
 Utmärkt festväning
 Moderata priser

Stockholms mest moderna, tyta och komfortföra hotell

DANS
 måndag fredag

Fullständigt toilerium med bad till varje rum o. dubbel
 Tel. Nymansg. Herrensbrunn
 Herrensbrunn Sökt Inga 6-67

Råkost till kontorslunchen.

ett utmärkt bidrag till arbetet på att göra råkostens kött, använt och uppskattat har lämnats genom öppnandet av Råkostboden på Pontongården 21 i Stockholm. Man har utgått ifrån att det är många som gärna skulle vilja införa något råkostmål på dagordningen, men som varken ha tillräcklig kännedom om saken för att göra kosten god omväxlande eller tid att sätta sig in i alla möjligheter som finns.

Råkostbodens avsikt är därför att till det yttersta underlätta anskaffandet av sådana grönsaks- och frukt-rätter, som genom ett billigt pris skola kunna ersätta vilken vanlig måltid som helst. Särskilt har den inlett sig på en trevlig kontorslunch. För dem som inte tillräckligt lång lunchrast för att gå hem eller ut och skaffa sig ett ordentligt mål — och hur många ha egentligen det av alla kontors- och affärsanställda t. ex. — återstår ju ingenting annat än att ta ett par smörgåsar i väskan och leva på dem en eller kaffe till, tills arbetet för dagen är slut. Eftersom det är bekvämt och går av gammal vana lägger man oftast en skiva kött eller ost på smörgåsen och så blir måltiden alldes utan grönsaker. Just till lunchen och till det stillastående arbetet är det emellertid uppriskande att få en vållad, trevlig råkostsallad, som kan varieras snart sagt i det oändliga. Råkostboden håller tre olika standardsallader pr dag som tillsammans med någon smörgås eller annat vegetariskt tillugg arrangeras till en s. k. kontorslunch. Fint och trevligt förpackad skickas denna lunch vart som helst i staden. Det är bara att ringa upp K. 351 33. Lunchen kostar 1 kr.

Man kan vidare beställa andra färdiga råkosträtter, grönsaksalad, råsk sallad och alla slags tillbehör till modern vegetarisk matlagning. De färdiga rätterna kostar 50 eller 75 öre pr portion — en portion är tillräcklig för en måltid.

I en liten nätt butik med modernare färger i grönt och gult är den apfittliga utställningen ordnad på en bred skid utmed hela väggen i ena rummet.

Salladerna serveras i trevlig grön Motala-keramik, som man också kan låta köpa. Ett fat med en liten bunke kostar 1.75 — det är ungefär allt vad man behöver av servis till dessa rätter.

I andra rummet finns kokar med olika slags grönsaker till försäljning, morötter och rödbetor, kall av alla sorter, persilja och lök och

"Lika rätt" —

vid Nationernas Förbunds tolfte församling.

Hur än all intresse koncentreras kring den ekonomiska krisen och kring den blivande avrustningskonferensen, så får man inte låta kvinnoförslagarna upplösa sig. Den tolfte församlingen bestod åt den radet i januari d. 4. till stolta konsultativa kvinnokommittén för gift kvinnas nationalitet skulle föreslås att finnas till och att dess rapport, jämte första kommissionens, protokoll och övriga handlingar angående frågan skulle tillställas regeringarna i och för studium till nästa års sammanträde. Här ha alla ländera kvinnosamfundssammanslutningar tillfälle om de kunna medverka vid regeringarnas studium och hur de blivande delegaterna ställa sig till frågan.

En kort återblick! Kodifieringskonferensen i Haag 1930 förelåg ett visat bestämmelser om gift kvinnas nationalitet skulle övergå till att bli internationell lag, samma års församling godkände förslaget och kringsändade det till regeringarna i och för ratificering. Flera av de större kvinnoförbundens representerande, och av Sydamerikas representanter i rådet förelagde tillståndet av ovannämnda konsultativa kvinnokommittén, vilken bestöts, och som sammanträdde denna sommar i Nationernas förbund, varvid då olika internationella kvinnoförbundens representanter enhälligt utlade sig för lika rätt för gifta män och gift kvinnor i förhållande till deras resp. nationalitet. I varje land skulle således en kvinnas giftermål icke få ha större inflytande på hennes nationalitet än vad en mans giftermål i samma land skulle ha på hans nationa-

litet. Katolska kvinnors Union har därpå, på omsorg om »familjens enhet», i skrivelse till N. F. tagit avstånd från kvinnokommitténs önskemål, med reservation från deras avdelning i England, och den engelska katolska kvinnoförbundet S. J. Joan har ännu senare protesterat emot den katolska kvinnoförbundens uttalande. Kvinnokommittén har vidare begärt att församlingen skulle kringsända till regeringarna ett nytt förslag till lag i överensstämmelse med principen om »lika rätt». Därom fattades i denna församling intet beslut, emär regeringarna, som nämnda, fört skola studera det nyinkomna materialet.

Den konsultativa kvinnokommitténs utredande arbete har inte kostat N. F. mer än lokal och vissa trycksaker och kommittén utförde ett gott stycke arbete. Vid församlingens sista sammanträde begärde den danska delegaten fröken Forchhammer ordet och meddelade att flera stora kvinnoförbund tillställt en samarbetskommitté för avrustningskonferensen och i kommitténs namn tillförsäkrades församlingen all den hjälp i redarbete, som kunde ges. Men den kommittén har intet samband med det spanska förslaget.

En annan kvinnofråga, som ej kom in för församlingen, men var alldeles intressant för alla, var »Equal Rights Treaty», traktaten mellan till Nationernas förbund anslutna länder om lika rätt för män och kvinnor. Förre året bildades Equal Rights International med det speciella ändamålet att få en sådan traktat till stånd. Till den middag, som den unga föreningen gav, och som var besökt av omkring 60-70 personer, hade ett 10-tal delegerade antagit inbjudan och några, förhindrade, hade sändt telegram som t. ex. Lord Cecil. Mr Aussein Alla från Penes, Mr Ferrara från Cuba och Dr Benes från Tjeckoslovakiet, fröken Forchhammer m. fl., talade där för detta framtida, kanske dock ej så avlägsna mål.

Vad ingen berörde var frågan om hur arbetarkvinnorna ställa sig till genomförandet av en sådan traktat. Den tilltänkta traktatens lydelse är: »De fördragsslutande staterna överenskomma, att sedan detta fördrag ratificeras, män och kvinnor i samtliga stater skola ha lika rättigheter inom sina resp. områden». Representerar för tjugo olika länder hade redan anslutit sig till Equal Rights International, medlemslistan steg starkt under tiden för sammanträdet och föreningen har från och med i år en byrå i Genève.

Ehuru således ingenting tillvidare är ägard eller avgjort, har detta års församling i mycket gott i kvinnornas tecken.

Casan.

Uppfostran och dressyr.

Dr Bilstrom har i en synnerligen lättläst, intressant och varmhyrtad bok *Psykologiska synpunkter på uppfostran* gett föräldrarna och lärarna en god praktisk vägledning i den ofta nog så svåra uppfostringsfrågan.

Det första kapitlet påpekar författaren något, som tyckes vara självklart, men som ofta förbises av föräldrar, nämligen, att ett barn är en helt ny och självständig personlighet, som behöver sina speciella utvecklingsförutsättningar för sin egen utveckling och att det alltså inte går att omforma ett barn till det ena eller det andra belåtet. Han varnar för försök att förändra barnets personlighet samt att uppfostra alltför mycket. Uppfostrans ändamål, säger han, bör huvudsakligen vara att utveckla och utbilda den sociala anpassningsförmågan.

Synnerligen instruktivt fastslår dr Bilstrom i samma kapitel skillnaden mellan uppfostran i egentlig mening och det, som han kallar »dressyr». Samtidigt som han betonar vikten av bådaderna, åskådliggör han klart och lättfattligt med väl valda exempel ur livet skillnaden mellan dessa båda begrepp.

I en rad korta kapitel redogör författaren sedan för orsakerna till och symtomen på en del olika företeelser i barnets psyke — företeelser, som äro lätt igenkännliga för var och en, som sysslat något med barn. För en hel del psykopatiska själsvårningar hos barnet ger dr Bilstrom tydliga och avvisningar både hur de kunna förebyggas och botas, allt hämtat ur hans rika erfarenhet som fader och nerverlärare.

I kapitlet Reflexlärens tillämpning på psykologien betonar dr Bilstrom vikten av att förändra en del skadliga reflexer men att däremot utveckla andra för individen och samhället nyttiga sådana.

Ett exempel på en nyttig reflex är ångestreflex, men som ofta kan leda till skada och sjukdom. Författaren påpekar, att ångesten i viss mån är en nödvändig förutsättning för all uppfostran men framhåller samtidigt den fara som kan ligga i

TEXTNING SKYLTNING AFFISCH o. PLAKATMÅLNING

Dag- och kvällskurser. STOCKHOLMS NYA BILTRÄDES och DEKORATORSKOLA SLUSSPLAN 9, N. 5562, N. 5563

användandet av ångesten för uppfostringssyfte. I detta sammanhang drar han en parallell med den moderna djurdressyren, vilken hunnit oantagligt, emedan den numera arbetar med beöiningar i stället för som tidigare med kroppslig smärta.

Bestraffandet av barn kan ju ej undgås, men man får aldrig glömma, att straffets uppgift är utvecklandet av en moralisk reflex. En nödvändig förutsättning för bestraffandet av ett barn är, att straffets avsikt måste accepteras av barnet. Dr Bilstrom menar, att kroppslig bestraffning ej är en olämplig form av aga.

För min personliga del menar jag dock att denna stämningarna form av aga ej bör drivas för långt, då jag sett exempel på mindre lyckade resultat av denna bestraffningsform.

Tyvärr medger mig inte utrymme, att gå in på flera detaljer av denna utmärkta handbok, jag vill endast sluta med en förhoppning, att den måtte bli mycket läst och mycket begrundad. Inte minst intressant och klarläggande blir boken för den, som empiriskt praktiserar barnuppfostran och som ofta rent intuitivt nätt de resultat som författaren anger såsom önskvärda.

Gerda Kjellberg.
Jakob Bilstrom: Psykologiska synpunkter på uppfostran. Lindblads förlag. Pris 2 kr.

V I S T Å T I L L T J Ä N S T

Blommor & Frukt
S:t Eriksgatan 108
Telefon 3869 35
G. JONSSON

DAMFRISERING
Sigrid Austrup
Långholmg. 26 • 40 67 00

Brucklädesl
Omsorgsfull och skicklig behandling.

DAMSKRADERI
Otto A. Olsson
MODESALONG
Hamngatan 24* (hisn). Tel. N. 65 85.
Finna Ni de sista Paris-snyheterna i Kappor och Klänningar.

DESINFEKTION
För utrensande av all slags ohäva verktygen under
Fullständig garanti
även med Överbyggnad.

A. B. Bitsch Desinfektion
Kardmanskaströget 9
Tel. 11 18 50. Stockholm.

DIETHEM
Ida Larssons
DIETHEM
Malmköllnads. 48 A. 1. tr. Tel. Norr 611
FRUKOST • LUNCH • MIDDAG
Läkarereferens

FÄRG- OCH SJUKVÅRDSAFFÄR
G. H. Gustafssons Färghandel
Hornsgatan 100 (hällplats Ringvägen)
Söder 318 08 — Söder 148 45.
Stor sortering i sjukvårdsartiklar.
Fällare:
Folkungsgatan 140 — Erstagatan 23
Brännkyrkagatan 96.

GRÄDDIN
är kaffebröden för dagen. Erbålles hos alla välrenommerade Matvaru- och Specialhandlare. Ingen kött bismak.
Rekv. Tel. Stockholm 827 56.
AKTIEBOL. GRÄDDINMERJERIKET

HANDBARBETEN
Firma HANDBARBETS-AFFÄREN
KÄRLAVANEN 12 • E. 4. Odagatan 17.
Tel. Norr 192 17.

21 handlingar afför till alla slags uppbyggnad, Målning, Tyllning, Frånvaring, Smörning och Måttmarkspostering. Uppriktat, avseende, silke och garnen på lag. Allt till lämplig pris.

HEMINREDNING.
Florentine ^{Dansbar} **Sigrid Vilroq**
Birger Jarlsgatan 37. Tel.: 2 145 56
Ateljé för Heminredning
Försäljning av Textiler, Konstaker m. m.

KONDITIONER
Hildurs Käffestuga
Måsteramalgatun 65. Tel. 74 48
(Ölstenen & Kärls Nya Kvinnor)
Urdligt gott kaffe • Hembakat bröd
The, Choklad, Mjöl, Långbröd, smör, Smörgåsar, Gröt & Ägg.
Beställningar hemskick.

KORGMOBLER
Larsson & Larsson
KORGMOBELFABRIK
Luntmakargatan 15 • Tel.: 20 15 73.
Moderna tillverkningar. Lågsta priser.
Reparationer utföras.

MODEAFFÄR
ESTER M. PERSSONS
MODE, PÅLS- & HANDSAFFÄR
59 GOTAGATAN 59 • Tel.: Söd. 301 69.
Obs! Inneh. av affären sedan år 1908.

RÄNTILVERKNING
HANNA HEDSTRÖM
RANTILVERKNING
The-rån • Strutar • Rullar
SVEAVÄGEN 94 • STOCKHOLM
Etabl. år 1902. Telefon Norr 201 32.

SNICKAREVERKSTAD
EKGLUNDS Snickeriverkstad
Ynglagatan 7, j. tr. n. b. Tel. 889 14.
Allt inom yrket. Möbelenoveringar, ompolering, ombonang och omfärgningar.
Nya möbler på beställning.

REVISIONSBYRÅ
BOKFÖRING
Bokslut, Deklarationer, Uppläggning av räkenskaper, Sifferangivelser o. dy. utföres snabbt och säkert till billiga priser, under fullt diskretion.
WEDBLAD & AKERLUND
REVISIONSBYRÅ
Kardmanskaströget 9* Tel. 118 30

TAPTSEARER
K. S. BERGLING
Drottninggatan 182
Möbel-, matt- och golvet-
arbeten omsorgsfullt. Tel. 212 198

TRIKÅFFÄR
TRIKÅBODEN
ELLA ANDERSSON
7 BORGMASTAREGATAN 7
Tel. Sö. 389 38.
Trikkänderkläder, Sybehör, Strumpor, Handkar, Vantar m. m.

MÅLVERKSTAD
RESOLUT
rensar skipp i röret
Svenskt fabrikat
STEN & C. S. NORDSTRÖM
MÖBELVERKSTADEN
URMAKARE OCH OPTIKER
Vid köp av Ur
vind Eder alltid till en ansvarig lackman.
Firma TELLANDER
Tel. 80 28 VANADISPLAN 1. Tel. 847 28.
Nyggrant exp. av glasögon.

Kanske kvinnorna.

Tidevarvet har för rätt länge sedan publicerat brottstycken ur Sherwood Andersons bok: *Perhaps women*. Våra läsare torde minnas den suggestiva skildringen av apparat i textillfabriken, som uppstod av en alltför outhärdlig bevakning av arbetarna, ett alltför grymt maskinligande av dem.

Det kan låna sig att ta upp Sherwood Andersons bok igen, och se vad han menar med sitt: *kanske kvinnorna*. Ty automatiskt har världens förvärrande utlöst en debatt om kvinnans skuld i eländet hennes ansvar för det passiva handelsbalansen, hennes möjligheter att hjälpa till att sanera budgeten i hem och stat.

Den debatt följde också direkt på debatten omkring Open Door-konferensen om kvinnornas rätt till arbete och hör nära samman med den tesen, att kvinnan måste i görigaste mån skyddas för arbete i fabriken, som hon icke fått. Den amerikanske författaren har efter mycket studium av män och kvinnor vid maskinerna och överhuvud i den moderna tillvaron, kommit till det resultatet att maskinen är farligare för män än för kvinnor! Maskinen är starkare, skönare, fullkomligare, tillverkar mera än mannen brevid den. Den förödmjucar mannen, sver självförtroendet ur honom. Kvinnan däremot kan umgås med maskinen med mera jämgod, ty hon vet att det kan ändå inte föda levande ungar.

Det nuvarande systemet går ut på att låta maskinen i görigaste mån

**Reklam-
prenumeration.**

Till årets slut
kostar

Tidevarvet
endast
1 krona

Insänd avgiften
på
Postgironummer 1544
eller ring 182 43

TIDEVARVETS exp.
STOCKHOLM 2.

överta och mångdubbla människans arbete och sen pressa varor på människorna utan mycken hänsyn till deras egentliga behov. Det är, menar han, en utveckling varigenom en riktig strävan drivits in absurdum. Man börjar inte av på denna linje går det inte längre. Men männen har inte humör att tänka omigen och finna en väg ut. Det är i denna dilemma Sherwood Andersons författare: *perhaps women?* Kanske måste de ta övermakten och kontrollen av tillvaron? »Världen har alltid styrts av ledare och det synes mig som om de nya ledarna måste vara kvinnor.»

Detta är en sats som synes måns så absurd, att de sätta Sherwood Andersons manlighet ifråga. Ja, det beror på vad man menar med manlighet. Om mod är manlighet, då är Sherwood Anderson mycket manlig. Vad säga många kvinnorna till detta? De ha ingen åretnad att vara ledare i världen, ingen lust därtill. De begära inte ens almläst och medvetet att få sin del i avgörandena. De verka mest genom sin frånvaro i skapandet av de mänskliga livsformerna. Den brist på jämvikt i det hela som blir resultatet är det oförankomliga vittnesbördet om att de hade behövts.

Wagner=Matiné.

Novell av Willa Cather.

Jag fick ett brev en dag, skrivit med blekt blått på glätt, blållinjert brevapparat och avstämplat i en liten by i Nebraska. Det var från min farbror Howard, och brevet såg ut som om det burits flera dagar i en inerte alltför ren rockicka. Där stod, att hans hustru hade fått ett litet ärr på en släkting, som var ungkarl och att hon skulle bli tvungen att fara till Boston för att bevakna sina intressen. Han bad, att jag skulle möta henne vid stationen och hjälpa henne så mycket jag kunde. Då jag såg efter datum, när hon skulle komma, fann jag, att det var redan gånget därpå. Det var karaktäristiskt för honom att skjuta upp brevskrivningen i det längsta. Om jag varit bröttes för dagen, skulle jag aldrig fått tillräst fäster.

Faster Georgiana nämns drog mig in i en virvel av minnen, så kraftig och stark, att då jag hade ifrå mig brevet, kände jag mig med en som främring för mina nuvarande förhållanden, obehagligt omika i mitt arbetsrum hemvanda omgivning. Jag blev faktiskt på nytt den otygliga bondbrödrin, som faster hade lått känna, plågad av kylkålor och talatthet med spruckna och onda händer av arbetet med säden. Aterigen sått jag framför hennes kammarorgel och dramulade igenom skolor med mina styva fingrar, medan hon satt brevid och sydde säckvävningar åt sidosändarna.

Dagen därpå begav jag mig till stationen, sedan jag förberett min värdinna på att vi skulle få besök. Då tågert kom, såg jag först inte till faster. Hon var den allra sista, som steg ut ur tåget, och först när vi sutto i vagnen, tycktes hon riktigt känna igen mig. Hon hade fått hela vägen i sittvagn. Hennes damkapp av en linne var svart av sot och hennes svarta kapottthatt grå av resdam. Då vi kommo fram till mitt pensionat, lade värdinnan henne genast till sängs, och jag återsåg henne inte förrän morgonen därpå.

Den nästan allt gott, som hänt mig i min ungdom hade jag henne att tacka för, och jag vördade och älskade henne. Flera var jag beriden herden hos farbror, och då brukade faster, sedan hon lagat tre mål — av vilka det första skulle vara färdigt kloock sen på morgonen — och lagt de sex barnen, ofta stå och stryka till midnatt, medan jag satt brevid henne vid köksbordet och hon förhörd mig på latinska deklinationer och konjugationer. Ibland fick hon varmt stuka liv i mig, då jag sommat över en sista oregubändsa verb. Det var för henne jag första gången läste Shakespeares, medan hon lappade och strök, och hennes gamla skolbok i mytologi var den första i sitt slag jag höll i giriga händer. Hon gav mig undervisning i skolor och övningar på den lilla kammarorgeln, som hennes

Anderson kan tänkas ha rätt i att kvinnorna inte låta imponera på sig av maskinerna så starkt som männen. Men inte äro de lyckligare än männen för det eller känna sig mer hemma i den nuvarande kulturrepoken. Ty den har lagit deras arbete och världigheten från dem och under den ha de förlorat männen till maskinerna.

»Kvinnorna äro mer praktiska än männen», säger författaren. »Om de inte få vad de vilja ha, så ta de vad de kunna få. Om de inte kunna få män, ta de varor. Men vad är det de vilja ha? Kärlek? Men hur skola de få älskare och makar?»

»Ingen kvinna vill ha en besegrad man, och männen äro besegrade av maskinerna.»

Detta är, kan man säga endast teoretiska spekulationer. Men det är det eviga problemet sett från en ny synvinkel, där det visar nya sidor. Och där ligger något på botten av dem som icke är denne individuella författarens privata idiosynkrasi. Nämligen detta: sedan dyrkan av tekniskens mästerverket löpt linan ut, kommer en reaktion, och med den följer en ny värdering av moderkapat. Det har länge varit självvallet och banalt, en diskvalifikation i stället för en kvalifikation. Det kommer att rehabiliteras och därmed förhöllandet mellan könen att ändras och även tillvaron som helhet.

E. W.

man köpt åt henne, sen hon på femton år inte så mycket som sett ett musikinstrument. Hon kunde ställa brevid mig i timmal med sin lagnig eller sina räkenkalkar, medan jag traggade igenom »Joyous Farmers», men hon talade sällan om musik med mig, och det förstod jag. En gång, då jag med uppljudande av hela min förmåga, hade fått ut några lättare partier ur ett gammalt partitur av Earybater, kom hon fram till mig och lade händerna över ögonen på mig. Hon drog varslamt mitt huvud mot sin axel och sade något med darrande röst: — Var inte så betagen i musik, Clark, du kanske mister alltsammans.

Då faster uppenbarade sig morgonen efter sin ankomst till Boston, var hon alltför i halvakt tillstånd. Hon förstod knapp, att hon kommit till den stad, där längtan gått under halva hennes livstid; hon hade varit så förtärligt tågsjuk, att hon hade mindes annat än det utståndna obehaget, och hon var döv och blind för allt utom de plågsamma timmar, som skilde Red Willow-gården från mitt rum i Newbury Street. Jag hade planerat att ta henne med mig till ett litet nöje samma eftermiddag. Jag ville återgålla de ubänsärliga ögonblick hon skänkt mig, då vi mjölkade tillsammans i den stråtkäta ladugården och hon tröstade mig för att jag var tröttare än vanligt eller för att hennes man skällt ut mig och berättade om den utökta föreställning hon sett av Huguenoterna i sin ungdom i Paris.

Klockan 2 skulle symfoniorkesterna ge en Wagner-matné, och jag ville taga faster med mig. Men då vi talades vid, började jag tvivla på att hon skulle få nöje av det. Jag förestog, att vi skulle gå till konservatoriet före lunchen, men hon föreföll alltför bortkommen för att våga sig ut på gatorna. Hon utfrågade mig frånvarande om olika föredragningar i staden, som skulle bli vår mest upptagna av att hon glömt säga till om att en kaval, som var vägen, skulle ha halvskummad mjölk, ngamla Maggies kalv, förstår du, Clark, sade hon, glömsk av hur länge jag varit borta. Hon gjorde sig också bekymmer för att hon glömt säga sin dotter, att det stod en tunn nyss öppnad makrill i köllaren, som skulle bli fördärvad, om den inte användes genast.

Jag frågade, om hon hört någon Wagner-opera, men det hade hon inte, fastän hon mycket väl kände till dem och en gång ägt ett klaviaturutdrag av Flygande Holländaren. Jag började nästan tro, att det vore bäst för henne att komma tillhåll till Red Willow utan att väckas upp och ångrade, att jag förestogt konserbesticket.

Men då vi kommit in i konsertsalen, blev hon en aning mindere passiv och ouppriktad. Det såg ut, som om hon först hade märkt till var hon var. Jag hade haft en viss oro för att hon skulle beväras av sina underliga, lantliga kläder eller att hon skulle bli förlagen och ledsen, då hon förlyftades in i en värld, som varit död för henne ett fjärde århundradet. Men på nytt upptäckte jag, hur litet jag kände henne. Hon satt och såg sig om med samma opersonliga, nästan förstenade blick som en grant-Ramses i ett museum.

Matinépubliken bestod huvudsakligen av damer. Ansikten och gestalterna

plånades ut, man såg bara otaliga, olikfärgade blänningar i skimmerne luftiga material, skiftande i rött, lila, skurt, blått, purpur, écre, rött, gult, kränning och vitt, alla färger, som en impressionistiskt mjukare hittar i ett solbesträtt landskap och här och där en frack som en död skugga.

Faster Georgiana såg på dem, som om de varit förglückade på en palett.

Då orkestern tog plats, gick det en väg av förlåtlen genom henne, och hon betraktade med växande intresse deras strängt lagbundna gruppering i orkesterbild. Det var visst vad hon bäst av allt kände igen, sedan hon lämnat gamla Maggie och hennes klena jag. Jag kände, hur alla dessa detaljering rakt in i själen på henne, såsom de gjort på mig själv den gången jag kom direkt från plågans oändligt enformiga gågd mellan höga vallar av växande gröda, där man kan gå från arfa morgon till sälla kvällen utan att förmåna en väding. Profilerna, som idart tecknade sig mot bakgrunden i orkestrer, deras vita skjortbröst och ramsvarva rockar, instrumentens förtrogna skapnad, det gula ljuset, som speglade sig i de blanka bukarerna på violonceller och basstolar där långt borta, skogen av vajande fiolhållare och stråkar — å jag mindes hur första gången jag hade hört en orkester hjärtat tycktes fastna vid de långa stråkrågerna och dragas ut ur beviset, som de långa pappersmorsna ur trollkarlens hatt.

Första numret var oüvertrytt till Tannhäuser. Då hornen dogo ut de första tonerna till Pögramskåpan, grep faster Georgiana mig i armen. Då först kom jag ihåg, att för henne bröt tiden hennes tre tior års tystnad. Då de två motiven kämpade med varandra, och då Venus-öfret behagligt fränträdde med skärpan stråkrågerna, kände jag med överväldigande styrka, hur masklös vi så inför det slöerit med människors liv och lycka som vi inte kunna bekämpa. Ater såg jag det höga, kala huset på prärien, svart och dystert som ett träfäste, den svarta dammen, där jag lärt mig simma, dess otolkade rand med spår av boskapens fötter, de regelrättade lerbankarna omkring det kala huset, de fyra förkrympta askstolten, där diaktronerna alltid hängdes på torst utanför lekstörarna. Där var världen samma fälla yta som under antiken, österut sträckte sig ett sädesfält så långt ögat kunde nå, västerut en boskapsfälla, som aldrig tycktes taga slut. Mellan dem lågo fredliga erövringar, dykroptare än krigets.

Oüvertrypen öfvertrösta, faster släppte min rockicka ännå ett sälla ögat. Hon satt och striftrade frånvarande med öronen. Vad gjorde den för intryck på henne, undrade jag. Hon hade varit en sticklig prärien översänd, och hennes musikaliska uppfostran gångende större värd än vad som var vanligt för en musiklärlarinna för tjugolet år sen. Hon brukade berättas om Mozarts och Meyebcers operor, och jag minns, att hon för många år sen sjungit några Verdi-motiver. Då jag lag sjuk i feber hemma hos henne, satt hon vid min säng och kvällarna — då den svala nattvidnen kom in genom det urenvalta musikonitiet, som apitaks för förestret och jag låg och fläste blinnet i en särskilt klar stjärna, som brann i rött över sädesfältet — och då sjöng hon »Hem till våra berg, hem, låt oss vandra!» på ett sätt som nästan som en henllängande Vermont-ossas hjärta brösta.

Jag satt och iakttog henne under pre-

”Det är en fängslade skildring...

bilder från naturens och människornas värld, sedda med den intelligenta och kultiverade nutidsmänniskans klara blick och tecknade med linhet och en välgående humor. Men då finns något mer. Där finns inspiration, en själens gripennhet inför Det heliga landets djupaste minnen, vilken ständigt förminnes som en underdö.»

Fru Elsa Cedergren f. Bernadotte ger starkaste beröm i Sveriges K. F. U. K. åt

PALESTINSKA DAGAR

av Märta Lindqvist
(*Quelqu'une*)

SKOGLUNDS BÖCKER

Vilket?
Naturligtvis **AMAFUR**
Champoneringspulver
För svårt ljus som mörkt hår i paket à 35 öre.

DIKTER

av ARNOLD LJUNGDALE

ARBETARE.

När sirenernas ljud
om morgonen slirer sönder nattens svarta förhånge
och människostrommen ligger en granlig flod
väller in över fabriksgården —
då klingar mina steg
bland tusen kamrater:
proletärer som jag som med krökta ryggar
träder sin hopplösa fångpromenad
till dagens arbete.

I vår själ ligger glädjen som en mördad dröm
långtan bor kvad i våra hjärtan,
oldligt hamrande, pockande att bli fri —
att få springa som ett rop över våra läppar
i jubel över livets fullhet,
över skapandet, skönheten, lyckan.

Men lågan tynar. Aldrig vår dröm blir död.
Dag läggs till dag och år till år
som uttjanta trasor i tidens smutsiga byk.
Bakom oss flockas i mörka grupper
ett nytt släkted färdigt att rycka in
och vandra vidare
i fotspår dem vi själva trätt.
Våra glesnade skaror hälsar de friska krafterna,
och med trötta, skävande händer
räcker vi åt unga kamrater
att bära allt längre framåt genom sekten —
vår bästa klenod, vår levnads dyraste arv:
revoltens sammanrullade fanor.

UTOPI.

Dröm om skapandets lycka, om dag som skall randas,
dröm
slumrande innersitt inne i våra hjärtan
glimmande mot vardagens grå enahanda
som en diamant bland kisel.
Dröm om morgon i dunkel framtid,
när livet är otvungen stolt och rent
och arbetets sång är en hög visa
sjungen i frigjort jubel
av glada kvinnor och män.

Gryning.
dröande väntar oss dagen med utbredda armar.
Middagens fullhet hamrar i bultande puls.
Kväll sjunker mjukt, och med trötta lemmar
vänder vi leende hem från vårt arbete.
Natt. Stillhet. Fabrikenas sover.
Mått av sitt verkandes larm
har staden slumrat in vid mörkrets bröst,
hämtande ny kraft ur lugna jämna andetag.

Längtan, dröm, utopi —
morgon i dunkel framtid.

(Ur »Ungdom».)

I minnets och löftets tecken.

För att fra försämrings genomförandet av kvinnornas rösträtt hade ett hundratal kvinnor samlats i Eslöv i söndags. Det var e. hovrättsnotarien Elisabeth Nilsson, Malmö, ordförande för dagen, fru Louise af Ekensam, Lomma, som anordnat mötet och låtit kallelse utgå till de forna medlemmarna av det gamla Skåneförbundet av F. K. P. R. och övriga intresserade. Det blev en innehållsrik och sammingsfull dag. Deltagarna var huvudsakligen kvinnor, som själva hade varit med i rösträttsarbetet, och återsändes glädje var stor.

Efter hälsningsanförande var fru Bergström dröjde man först och främst vid minnet av de pionjärer, som döden ryckt bort, särskilt Anna Bugge-Wicksell, vars bild frammanades i en minnesruna, vackert tecknad av docenten Hilma Boelund, Lund, och framförde av fruken Nasti Uddenberg, Malmö, då dr. Berzelius själv av hällskäl var hindrad att närvara. Kristina Borg skildrades betagande fint av fruken Signe Wennberg, Hålsjö, och ordf. hyllade med några varmhyllade ord Karola Pålssons livsgärning.

Men dagen ägnades icke endast åt minnen från det förgångna. Den gick också i löftets tecken. Att de forna rösträttskvinnorna icke vilat på redan vunnna lagrar visar det intresse, varmed aktuella problem omfattades. Fruken Valborg Bergström, Eslöv, och konsulenten i Skolöverstyrelsen Ingeborg Walin, Stockholm, höll såväl i och utredande föredrag i ämnet »Åro kvinnornas behjälta av sär-lagsstiftning?», varpå följde en livlig diskussion. Kvickt och ösigt höll e. o. hovrättsnotarien Ester Sandberg, Eslöv, en välbehövlig vidräkning med »Pressen och kvinnornas», och båda parterna fick sin besvärda del.

Dagens glanspunkt var ett anförande av dr. Gulli Petrin, Stockholm, som, hälsad med jubel, kom, såg och segrade som så många gånger för vid rösträttsmöten i gamla tider. Hennes föredrag, »Inte är som väntans tider» var ett måsterligt koncentrat av den svenska rösträttsrörelsens historia och dess kampglada år — kryddat med den blandningen av humor, sarkasm, kvickhet och ömhet, patos och rättfärdighetskänsla, som kännetecknar Gulli Petrinis talarkonst.

Gammal tradition följdes också, då fru Lina Gren-Nilsson, Malmö, uppläste för tillfälle förtäta verser »Vad var det, de ville?». Till slut höll ordi ett vackert avslutningsanförande, och man beslöt att räkas på nytt om tem år. Och så följde liksom i den gamla, goda tiden, samkväm med rösträttslaggor vid varje plats, med tal på vers och prosa, med allvar och glädje.

C. L.

Djurvännen och finsmakare.

Jag läste härom dagen i en tidning, att man i Wien fundar på att hjälpa de trötta flyttägarna över alperna i flygmaskin. Det är naturligt kallt för årstiden, och hur skola sängängarna då kunna stå bi på sin resa söderut. Så tänker man i Wien ömt och förfärande, just som invånarna i Norditalien — så låser jag i en annan tidning — rusta sig till färdgången under det att det vattnas dem i munnen vid tanken på sletta lärokt till polentan eller möra näktergalar med kastanjer.

Där nere på Po-slätten synas nu de blågrå nätten, och piporna prävas. Var pipa har sin egen ton. Man kan ställa ihop en hel fågelorkستر. En drillar som en lövsångare, en annan kvittrar som en säka, och tredje visslar som en gullink.

Det lönar sig att stå på »succelloranda» (en med lökfåglar och slagnt försedd plats) och vänta på soluppgången. Med den första strålen kommer den första fågelvärm. Utmattad efter den långa färden över alperna sänker den sig ned över dalen och söker en viloplats.

En jublande konsert från jägarpiporna stiger upp från ångarna, och i graset glittra speglar som klaraste vatten. Lockade så på mycken livlighet sänker sig svärmen ned till jorden. I en handvägning ligger nätt över de arma förvildade djuren och de små nackarna vridas om. Innan man vet ordet av, är en stor korg full, färdig att expedieras till Milano eller Turin.

Så närmar sig nästa svärm, och den jublande konserten från jägarpiporna stiger åter mot skya.

Ja, och om man sedan är grundlig och läser statistik, så kan man få reda på, att enbart inom den italienska statens fångstplatser (licensen kostar 500 lire) »skördas» över tusen kilo sängfågel om året.

Så ser det ut i världen! På var sin sida om en hart är överstigligt mur sitta fågelvärm med gemande hjärtan och finsmakare utan förbarmande.

Daisy Måller-Hill.

Bilighetsprenumeration.

Till erters tjänst, som inte ännu känna Tidensvetvet men önska stifta en närme bekantskap med tidningen andorra vi en bilighetsprenumeration för den tid som återstår av 1931. Från den 15 oktober till årets slut kostar Tidensvetvet endast 1 kr. Avgiften kan lämnas in sådant på postgiron: 1544 eller i frimärken. Tidningen sändes sedan varje vecka i korsband.

Om Ni själv redan är prenumrerat på Tidensvetvet, kanske Ni känner någon annan, som skulle tycka om att låna det. Passa på att prenumnera till årets slut för 1 kr. för dem av Edra vänner, som Ni vill skola göra Tidensvetvet bekantskap.

Prenumerera i dag!
Tidensvetvet postgiron: 1544.
Tidensvetvet telefon: 182 43.
Tidensvetvet adress Svasplan 1-3, Stockholm.

ludet till Tristan och Isolde. Men för-gäves sökte jag komma till klarhet i vad detta virvar av stråk- och blåsinstrument kunde betyda för henne. Hon satt där och strörde på flötaråkarna, som pekade sönder neråt som störtregn i en sommarskugg. Vad sade musiken henne? Fanns det något kvar inom henne att förstå denna mat, som erövrat världen, sedan hon lämnade den. Jag blev borta av nyfikenhet, men faster Georgiana satt som en stum gudom på en bergstop. Hon satt lika orörlig under numret från Den Flygande Holländaren, men fingrarna rörde sig mekaniskt mot hennes svarta klänning, som om de av sig själva mindes det klaviaturdrag de av en gång spelat. Stackars händer! De hade tänjts och vridits till blott och bart tankelkar att gripa om och lyfta och knäda med — på en av dem satt en smal, nött strimma, som en gång varit en visgörelse. Då jag tryckte och smeksnitt lugnade den ena av dessa famlande händer, mindes jag med en darning av ögonlocken allt arbete de gjort för mig.

Strax efteråt intonerade tenoren Tävlingssången. Jag hördet ett flämtande andetag och såg på faster. Hon hade sluttit ögonen, men hennes kinder voro våta av tårar, och det dröjde inte länge förrän mina också voro det. Den var alltså död — själen, som kan lida så förkrossande och så ödligt, den vissnar för människors åsyn bara liksom den underliga mossarten, som kan ligga på en dammig hylla i många år, men grönskar på nytt, om den sättes i vatten. Hon grät hela tiden, medans melodien utvecklades och utbroderades.
Under pausen före andra delen av konserten, frågade jag faster, om hon hört Tävlingssången förut. Jo, för några år sedan hade en ung tysk strandad i Red Willow. Det var en kringvandrande cowboy, som hade sjungit i kören i Bayreuth, då han var gosse bland andra bondgossar och flickor. Om söndagsmorgnarna brukade han sitta på sin sång med det rufiga bonnullöverkastet i drängkamraren, som låg intill köket. Och medan han putsade sina stöval sjöng han

Tävlingssången och faster stökte i köket. Hon hade pyslat om honom och förmått honom att gå in i kören vid bykyrkan. Men så vitt jag kunde förstå, hade han inga andra förutsättningar för detta än sitt gossenskap och sin kunskap om den gamla Wagner-melodien. Kort efteråt hade han varit till staden på en Fjörde lju, rumlut om flera dagar, förförat sina pengar på farao, ridar på en sadlad Texas-tjur för ett vav, och försvunnit med ett brutet nyckelben. Allt detta berättade faster hett och osamsamhangande och i feberyra.
Vi hade fått ljet bättre saker nu än gamla Traditoren, eller var faster Georgie? sade jag med en vilment ansträngning att anså en glättig ton.
Hennes läppar darrade och hon förde näsduken till munnen. Hon höll den fukt och viskade: — Och det här har du fått i hennes fråga du lämnade mig, Clark? i alltså aldrig låg den sorgsnaste och midaste förebråde.

■■■

Andra hälften av programmet bestod av fyra nummer ur Ringen och slutade med sorgsmarschen över Siegfried. FASTER grät tytt nästan hela tiden, som ett grunt kärll, som överflödar i öregnet. Då och då såg hon med besvärliga ögon upp mot lamporna, som brunno dämpat under sin snatta glasöfver.
Floden av musik forst att strömma

En av mänsklighetens in-tressantaste kvinno-gestalter!

MARY BAKER EDDY

En levnadsteckning av Dr. Lyman P. Powell

En autentisk skildring av denna märkliga kvinnas liv och verk, skriven av en som själv icke är Christian Scientist och grundat utelutande på originalkällor, däribland de 8,000 dokument och brev, som Mrs. Eddy efterlämnat.

Med 27 konsttrycksplasscher.
Häft. 15:— Inb. 18:—

FAHLCRANTZ & Co

Om jag hade något att säga till om skulle Agnes Smedley få Nobelpriset

för denna bok. Står i den nuvarande liksom i den förgångna kvinnolitteraturen ensamt i sitt slag, skriver Karin Michaëlis i Berliner Tageblatt om Agnes Smedley Bara en kvinna Pris 4:75.

Idan

Ny fredstidskrift:

Mellanfolkligt samarbete

»Ett initiativ som detta måste påverka tvärsamt i alla världsliga och billiga läsning som den erbjuder.»
Karlstads-Tidningen.
»Det vore önskligt, att den kunde tränga ut i vida kretsar av vårt folk... den värdelösa och billiga läsning som den erbjuder.»
Karlstads-Tidningen.
»... utmärkt och väl dokumenterade uppsatser... en stor uppgift att följa.»
Arbetet.

Under år 1931 utkomna 8 nummer. Pris kr. 4:— för år 1931.

Prenumeration kan ske genom posten eller genom insättande av prenumrationsbeloppet i Informationsbyråns postgironkonto nr. 50990.

Nya Brunslovier:
ERIK SJÖSTRAND: Arbetets internationella replering. Kr. 1:50.
HENRIK DE MAN: Socialism och nationalisism. 65 öre.

Informationsbyrå för fredsfördrag och mellanfolkligt samarbete.
Lilla Nygatan 4, Stockholm. Tel. 138 09.

VEGETARISKA RESTAURANTEN

Teatergatan 6'
Direktion: S. A. R. A.

POLITISK KARUSELL.

(Forts. fr. sid. 1.)

landet av de högt begåvade indivi-
dernas betydelse för samhället. Det
är de, som skola tvinga in utvecklin-
gen i bättre banor. De äro skapare,
som ständigt på nytt forma världen.
I Shaws närmast föregående drama,
Sankta Johanna, var en kvinna ut-
fölklet en sådan ledaregestalt, stark,
okonventionell, inspirerad, och i det
sista stycket är det kung Magnus,
vars namn ju betyder den store, som
är den överglänsna, högt utrustade
personligheten.

»Karusellen» är för säkerhets skull
förlagd till 1900-talet, och Shaw har
alltså fröhet att draga ut linjerna och
visa, vart den nu pågående utveck-
lingen leder. I den första scenen,
som på Dramatiska teatern icke kom-
mer till sin rätt, får man vid läsning-
en en expressiv bild av en civilisa-
tion, som stelnat i konventiona-
lism och onatur. Kungens båda sek-
retärer samtala, varvid den ene be-
rättar om sin far. Han dog av en-
samhet — han utdödade icke tre
veckors ensamhet. »Naturen existera-
de inte för honom. Det måste va-
ra något artificiellt, för att han skulle
förstå det.» »För honom låg präst-
ens helighet i mässhaken och kvin-
nans tjukskraft i hennes klänningar.»

Som motsats till denna produkt av
en själlos civilisation stilles kung
Magnus. »Han hade kunnat leva en-
sam på en ö i trettio år — ensam med
sina tankar.» Han har bevarat sin
färdighet och friskhet. I följande
scen framträder kungen, tillsam-
mans med den nye ministern, ar-
betarledaren Boanerges. Med säftig
färgläggning stilles den sistnämndes
öhyvlade inskränkt och i kontrast till
kungens urbana älskvardhet och sko-
lade intelligens. Boanerges, som i
grund och botten är en rättskaffens
och bra karl, bär genast på sitt kär-
va sätt intagen av kungen och för-
sköter sedan ofta, mot alla partiprin-
ciper, stöda kungen och plädera för
hans åsikter. Efter detta samtal föl-
jer den konstelj, som bilda huvud-
delen av första akten. Bland minist-
rarna framträda utom Boanerges
mest premiärministern Proteus samt
de båda kvinnliga, Lysistrata och
Amanda. Proteus bär icke förgäves
sitt namn — han väslår ouppörligt
sknepad. Kungen säger också åt
honom: »Ingen vet bättre än ni, när
ni skall tala eller när ni skall låta
andra tala för er; när ni skall ställa
till scener och hota att avgå eller när
ni skall vara kall och en isbit.» En

av de kvinnliga departementschefer-
na, Lysistrata, minister för landets
elektriska kraftverk, påminner genom
nit och energi och ökvänlighet för
arbetet om Margareit Bondfield, un-
der det att den andra, kommunikations-
ministern Amanda, har kommit sig
upp genom sin skönhet och sina
kabarettallagor. På politiska möten
kniper hon publiken genom att på
ett komiskt sätt härna sina motstånd-
are och sjunga revyvisor. Shaws
teckning av de båda kvinnliga mi-
nistrarna är icke uppmanande.
Lysistrata har kunskaper, vilja, energi
och ansvarskänsla, men hon har
icke nog hård hud för att duga i det
politiska livet. Hon låter övervåldiga
sig av sina känslor, och hon har icke
nog mod och hänsynslöshet för att
våga rida ut en storm, framför allt
att faga upp kampen med de truster,
vilka i själva verket äro landets
herrar. Den andra är en politisk
strebare utan kunskaper men med en
viss naturlig intelligens och humor.
På Dramatiska teatern bli de båda
kvinnliga ministrarna onödigtvis y-
terligare karikerade genom att de,
tvärt emot Shaws föreskrifter, upp-
tråda i något slags revy- eller maske-
raddräkter.

Vid det sammanträde, som uppta-
gar större delen av första akten, för-
lägger premiärministern kungen ett
ultimatum, varigenom hans makt in-
skränks till att vara en namnstämpel.
Efter en lång diskussion, som omväx-
lande bjuder på gnistrande
kvickheter och groteska absurditeter,
begär kungen ett par timmars betän-
ke tid.

I det s. k. mellanspelet visas, huru
kungen under denna tid besöker en
skön dam, Orintia, för att hos henne
söka vederkvickelse efter politikens
mödor. Hon är en annan sorts kvin-
na än de båda ministrarna. Orintia
är det sköna lyxdjuret, som Shaw
hatar. »De som arbeta», säger hon,
»likt koralldjuren utan att synas —
vad äro de? Tråkiga slavar. Vad
är deras uppgift? Att sopa gatan
för mig, att sätta mig i stånd att
härska över dem i skönhet liksom
stjärnorna, utan att ha något att ge-
ra med dem utom att blanda dem,
jusa dem», etc. Hon illustrerar för-
träffligt Shaws vanliga sats, att kvin-
nan är den aggressiva i alla kärleks-
förhållanden. Den hyperintelligente
och starke kungen säger: »Jag kung-
de inte motstå dig. Du plöckade mig
som en blomma.» Framställningen
av Orintia på Dramatiska teatern är
högst egendomlig. Hon verkar som
en illustration till veckotidningarnas
»damsidor». Hon gnor för brinnan-
de livet med skönhetsvård, avmät-
ningsgymnastik, rytmisk dans på
golv och möbler etc. Hon är klädd
eller snarare oklädd som en filmrevy-
stjärna.

Den korta slutakten visar, huru
kung Magnus mottager Amerikas
förslag till en återförening med Eng-
land och därpå, huru han beseg-
rar sina ministrar genom hotet att
abdikera och själv uppställa sig som
demokratisk parlamentskandidat.
»Karusellen» är i mångt och myc-
ket nära spelet, men dess grundtan-
ke är allvarlig nog; politiken får icke
försumpas. Kraven på dem, som i
regering och riksdag skola leda folkets
öden, kunna icke ställas nog
högt.

Emy Ek.

TjECKOSLOVAKISK
utställning.

(Forts. fr. sid. 1.)

skapa nya traditioner. På grund av
en mycket naturlig nationell själv-
hållelsestrift har man velat skapa
nytt, och har då anslutit sig till de
internationella strömningar, som
skapat funktionalismen. Man måste
observera, att i TjECKOSLOVAKISK
hantervet i en hel del fall hunnit
lika långt som konstindustrin gjort
i Sverige.

I en ung stat intresserar man sig

Leksaker av glas.

gårna särskilt för barnen. Så även
i TjECKOSLOVAKIET. De kvinnliga
fackskolornas utställning av barn-
kläder är mycket förmålig. Små
lätta, läckra plagg, på vilka man
lagt ner mycket omsorg och om-
tanke. Kanske till och med litet för
mycket. För hur ska ungdomarna
leka i sådana »skapelser»?

Leksakerena visar nya och
djärva tag. Även det är till stor del
professor Sunars förtjänst. Sådana
har förut visats på ett bättre sätt på
en särskild utställning, som då an-
mälles i Tidevarvet.

Bland de mer originella leksaker-
na i Liljevalchs var en gungstång av
ståltråd, som åtminstone för en vuxen
var mera fascinerande än en natu-
ralistisk trähäst.

Från dessa enligt min mening ori-
ginella saker kommer man till yrkes-
skolornas utställning av porlän,
spetsar och tyger. Några
te- och kaffeservisier, endast deko-
rerade i t. ex. gult och vitt, två nyanser
blått och vitt var verkligen trevliga.
Utän blommor eller kruddul-
ler. Spetsarna var gjorda med oer-
hört mycket arbete på tråkiga na-
turalistiska mönster. (Trots att det

Har Ni prövat
Råkostbodens specialiteter?

FONTONJÄRGATAN 21

KONTORSLUNCH å kr. 1:—

»FLYTANDE RÅKOST» i pressade örtsafter alla slag.
KRYDDOR: sellerisall, curry, paprika, dragon, körväl m. m.
Elog Kungsholmen 351 33.

är professorskor, som ritat dem.)
Tygerna var förtäliga enkla hem-
slöjdsbetonade gardiner samt några
soigtda bordsdukar.

Glasskolornas tillverk-
ning står under inflytande från mån-
ga håll. Från Frankrike och även

natlismens fördelar. Till ock med i
kyrkor.

Man har också skapat stålfrörs-
möbler, bekväma och vackra. En
serielanstol för 80 kr. kan inte sägas
vara dyrbar. Detta är något helt
annat än N. K:s så kallade funktio-
nalism, och helt i Stockholmsutställ-
ningens anda.

En mindre sal med hemslöjd
avslutar utställningen. Det är oc-
sård där jusa glada färger i övankast
och kuddar, men på samma gång
ganska dålig kvalitet, vilket troligen
gör dem svåråldra i Sverige.

Men, som förut nämnts, utställ-
ningen är avsedd som propaganda,
icke som försäljningsorganisation.
Man måste både berömma och
klandra. Man saknar också i hög
grad den tjECKOSLOVAKISKA I N D U S-
STRIE N, som är en exportindustri,
och som alltså borde ha stort intresse
för oss. Men slutdommet måste bli
— att denna utställning är en av
de intressantaste »nationella» ut-
ställningar vi fått se i Sverige av en
helt annan karaktär än den dåliga
italienska konstutställningen, med
sitt chauvinistiska katalogföreläst,
som föregick den tjECKOSLOVAKISKA
på Liljevalchs. Den tjECKOSLOVAKISKA
utställningen visar ett annat slags
nationell självhållelse, som där ytt-
rat sig i handling och inte bara
i ord.

Lilly Arhesius.

Tervis i gull porlän.

vända sådana glasur till? Vanliga
fönsterrutor är absolut både
vackrare och mera praktiska.

En arkitektutredning visar
fotografier av projekterade och
utförda byggnader. Där måste
vi erkänna att vi ligga efter.
Visserligen är det svårt att bilda
sig en uppfattning om dessa byg-
gnader genom att endast se fasad-
fotografier. Men det är i allmänhet
en lugn, saklig funktionalism, kan-
ske mest beståddt med den tyska.
Den hårda nödvändigheten att på
kort tid skapa nödvändiga admini-
strations- och bostadshus har gjort
att man förstått och utnyttjat funktio-

Louis
Bromfield:TJUGUFYRA
TIMMARSTEN SELANDER skriver i
Dagens Nyheter:»... den mest oförfär-
vade romanskapitbord-
de så sitt lystmäte lika väl
som den mest högestetiska
konnässörers smak.»

I o. II 8:50

BONNIERS

LILJEVALCHS KONSTHALL
TjECKOSLOVAKISK
konst och nyttkonstOppet:
vardagar 11-16, söndagar 10-16.
Måndag, tisdag, fredag och lördag
även 18.30-21.30.

TIDEVARVET

REDAKTION:
Telefon N. 4842. Mottagningsstol
10-12.EXPEDITION:
Telefon 18243.
Konststid N. 10-12 t. m., 1-4
e. m. Postgiron 1544.PRENUMERATIONSPRIS:
För helår kr. 6:—, halvår kr. 3:—,
kvartal kr. 1:50. Lösnummer 15 öre.ANNONSPRIS:
I text 25 öre per millimeter.Stockholm 1931
Zetternord & Zettersköld Boktryckeri A.-B.vad sägs om
pannkakor
Idag? gott,
billigt med
kooperativas
mjöl